

Isten szeretete által meggyógyulni

â€žItt állunk az Őrt mint az Istennek v jasztottai, szentek és szeretettek, k nyr r letes sz vet, j s goss got, alázatosságot, szelídséget, hossz t r st; Elszenv n egymást és megbocs tv n k cs n sen egymásra, ha valakinek valaki ellen panasza volna; miképpen a Krisztus is megbocsátott néktek, ak pen ti is" (Kol 3:12-13).

Hányszor hallottuk már: â€žNem tehetek róla, ilyen a természetem"! Átalában mindig mentegetés keretein bel  fordul ez el . Használjuk mi is, használják mások is saját hibáink elleplezésére. Legt bsz r azokra, amiktől nem tudunk, vagy nem akarunk megszabadulni. De foglalkozunk most csak az előbbivel, mert azon az emberen nem tud m g az Isten lg je sem segíteni, aki nem akar.

Aki küzdött már önmagával, saját bűneivel, az mind tudja, hogy ez a harc nem k nny  és az ellenséget lebecsülni nem szabad, mert nagy  r a musz ji. Nem lehet ugyanis mindenkinek irgalmazni, nem lehetünk mindenkihez j k, egyszer mindenkinél betelik az a bizonyos pohár és  tl pj k az alázat határait is. Ki tud örökké szelíd maradni ebben a bosszantó világban? Lehetséges-e, hogy sohase vesz ts k el a türelmünket? Sokan gondolják meggyőződéssel m g a h v  emberek között is, hogy mindez szinte lehetetlen. Mert erre egyedül a mi drága Megváltó Jézus Krisztusunk volt képes. Pál azonban arra b tor t mindannyiunkat, hogy valósítsuk meg a lehetlent, és azt is elmondja hogyan.

Egyszerűen  gy, mint amikor eldöntjük, hogy milyen ruhát vegyünk fel aznap,  gy d nts k el azt is, hogy milyenek leszünk az embertársainkkal! Vagyis a hozz j ll sunk csupán a döntésünk kérdése, mert minden esetben d nthez nk  gy, hogy szeretettel, türelemmel, jósággal reagálunk mindenre, ami bennünket  r. Természetesen ez nem mindig és nem mindenivel szemben k nny . Szívesen megtesszük hozz tartoz inkkal, barátainkkal, azokkal, akik j k hozzánk. De sokkal nehezebb a bosszantó, unszimpatikus, szeretetünket meg nem érdemlő emberekkel. Mert ebben az esetben mindig előjön a miért.

Mi okom lenne rá, hogy velük szemben is jó legyek? Pál erre a kérdésre is megválaszol: Mert az Isten v jasztottai vagyunk, azaz szentek és szeretettek.  s az  rt, mert Jézus is ezt tette velünk, pedig meg sem  rdemelt k. Mindannyian örökre szeretve voltunk, vagyunk és leszünk Isten  ltal. Ez a szeretet váltotta meg az életünket. Ettől a szeretettől kezdünk el hinni, ez a szeretet késztetett arra, hogy elhagyjuk rossz szokásainkat, hogy k vess k  t, aki maga a SZERETET. Pál egyszerűen csak azt kéri tőlünk, hogy ezt adjuk tovább  gy, ahogy kaptuk. Mivel méltatlanul kaptuk, adjuk mi is szeretetünket az arra m ltatlanoknak, hátha  k is megváltoznak, mint mi, és megvalósul az emberileg lehetetlen. Kívánom, hogy mindennap jól döntsünk!

Â

RestÃ¡js LÃ¡jszlÃ¡³, lelkÃ©sz